

der her vil blive givet en Bevilling, som indeholder mindst 100,000 Kr. til Paabegyndelse af den faste Bro over Ulfund, og jeg vil gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at dette er Mere, end der i Diebliffet er stillet i Udsigt fra Regjeringens Side som Bidrag til Opførelse af en fast Bro, naar ikke dette bevilges. Man har altsaa her bundet et Skridt fremad, et Skridt, som jeg ikke tager i Betragtning, efter min Opfatelse af Sagen at betragte som det første Skridt til Opførelse af en fast Bro over Ulfund, som vi saa haabe senere at kunne føre videre. — Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) gjorde sig Glid for at nedlægge Betydningen af dette ganske vist lille og beskædne Fremskridt, som vi her ønske, og mente, at det ingen Betydning vilde have. Jeg skal blot kortelig dvæle lidt ved dets Betydning. Man har udlukkende eller aldeles overveiende heftet Opmærksomheden paa dets Betydning under Isvinter. Men det har i Virkeligheden større Betydning i den øvrige Del af Aaret, fordi den øvrige Del af Aaret er saa meget længere, end Is tiden i alt Fald sædvanlig er. Tilstandene ere nu saadanne, at man overhovedet ikke kan stole paa at komme over ved Færgestederne Koster og Kallehave. Og hvorfor? Fordi den nuværende Færgebro ligger paa lavt Vand og fordi der er grundet saa langt ud, at Færgebaaden ikke kan løbe ind til Færgebroen, naar man har noget under dagligt Vand. Følgen deraf er, at Folk aldrig eller meget sjældent tør løbe an paa at komme over med Heste og Vogn ved Ulfund. Man vil ikke udsætte sig for at komme derned og saa at se, at det er umuligt at komme over; saa staar man der med Heste og Vogn og kan intet stille op. Følgen er bleven, at Ulfund i Reglen betragtes som en for Heste og Vogn uoverkommelig Skranke, hvor Ingen kan regne paa Andet, end at maatte lade Heste og Vogn staa tilbage. Hvad det har at betyde for to Landsdele som Møen og Sjælland, ville de Herrer let forstaa; det bliver i Virkeligheden en Skranke af langt større Betydning, end det i Grunden burde være. Dersom man blot vidste, at man paa enhver Tid kunde komme over med Heste og Vogn ved Ulfund, er der ingen Tvivl om, at den daglige Samfærdsel mellem Sjælland og Møen vilde faae en Betydning, som vi ikke nu gjøre os nogen Forestilling om. Naar man taler om Kommunikationsmidler, er man ofte tilbøjelig til at heste den overveiende Opmærksomhed paa den store Trafik, Turisttrafikken, den gennemgaaende Trafik; man er ikke tilstrækkelig opmærksom paa den

daglige Samfærdsel mellem Nabolandsdelene, og det er dog den, der Dag ud og Dag ind spiller den største Rolle. Derfor vil jeg betone dette, at det er ingenlunde saa, at disse Færgebroer her udelukkende tilfigte at tjene som Nødhjælp under Isvintre; de tilfigte overhovedet at gjøre Ulfund til et passabelt Færvand, hvad det i dette Diebliff ikke er. Med Hensyn til Vintertrafikken skal jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, at der er naturligtvis Ingen, der i dette Diebliff kan staa frem og forsikre os, at Isen under ingen Omstændigheder vil kunne forhindre Overførselen mellem de to nye Færgebroer, fordi man ikke har Erfaring fra det Sted. Men det er opløst, at paa et fuldstændig tilsvarende Sted, hvor der, som Alle vide, er en meget stærk Isgang, nemlig Vimsfjorden, har der paa den Maade med Dampskibe mellem to Brohoveder været holdt Forbindelse vedlige i 6 Aar hver eneste Dag, uden at den har været afbrudt en eneste Dag. Jeg tror, at derfor grundet Anledning til at slutte, at kan det gjøres i Vimsfjorden, saa maa det ogsaa i alt Bæsentligt kunne gjøres i Ulfund. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds mente, at naar vi der havde faaet Broer byggede, og Dampskibene anstafede, saa vilde disse Dampskibe fryse inde, og vi vilde slet ingen Fornøielse have deraf. Nei, for det Første er det Mening, at disse Dampskibe selv skulde holde Passagen aaben, men naar de ikke kunde det længere — thi Ulfund kan naturligvis som ethvert Færvand lægge til — saa er det Mening, at holde Renden aaben med Menneskehaand. Men der er den uhyre Forskjel, at efter at Broerne ere byggede, er der kun Tale om at ise en Rende paa 800 Men, medens der nu skal ises en Rende paa 2,000 Men. De ville saaledes let forstaa, hvor stor Betydning dette Fremskridt derfor vil have. Men endnu Et, og det er dette, at jeg tror ikke, at det er tilstrækkelig pointeret, at i Forslaget ligger, at Postvæsenet overtager denne Trafik. Medens vi nu ere overladede til nogle private Færgemænd, der have at sørge for os baade Sommer og Vinter, og som skulle passe Isgangen, saa vil det dog blive noget ganske Andet, naar det er Postvæsenet, der overtager Trafikken under Isforhold, og som har den Opgave at sikke os den daglige Forbindelse. Det vil blive noget ganske Andet end de private Kræfter, der for Diebliffet staa til Raadighed der. Jeg tvivler intet Diebliff om, at Postgangen, der i Is tiden overtages af Postvæsenet med dertil egnede Redskaber, ogsaa vil være i Stand til at sikke os ved denne Forbindelse, og de ville forstaa, hvad det betyder at have en For-